

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพบริการของบุคลากรโรงพยาบาลชุมชน: กรณีศึกษาโรงพยาบาลสอยดาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะและการปฏิบัติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพบริการของบุคลากรโรงพยาบาลสอยดาวและเพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพบริการของบุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว ตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประเภทงาน ตำแหน่งงาน และกลุ่มวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว จำนวน 155 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามโดยแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบเนื้อหาและผ่านการทดลองใช้แล้วและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยใช้คำสั่ง Compare Means

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาวมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5 ปี มีประเภทงาน/แผนกที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็นงานด้านงานบริการ มีตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ มีกลุ่มวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานทั่วไป

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของบุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว ผลการศึกษา พบว่า บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาวส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับดีมาก และมีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของบุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว ตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประเภทงาน ตำแหน่งงาน และกลุ่มวิชาชีพ ผลการเปรียบเทียบ พบว่า

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพ
โรงพยาบาลของบุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	บุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
ประเภทงาน	บุคลากรที่มีประเภทงานต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีประเภทงานต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีประเภทงานต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
ตำแหน่งงาน	บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
กลุ่มวิชาชีพ	บุคลากรที่มีกลุ่มวิชาชีพต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีกลุ่มวิชาชีพต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล แตกต่างกัน
	บุคลากรที่มีกลุ่มวิชาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพบริการของบุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว แยกอภิปรายตามประเด็นดังนี้

1. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีความรู้ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพ

โรงพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากบุคลากรมีความแตกต่างกันทั้งระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประเภทงาน ตำแหน่งงานและต่างกลุ่มวิชาชีพ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของ สุวัชรีย์ เดชาธรรม (2544, บทคัดย่อ) เรื่อง ความรู้และทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลหัวหิน เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับมีความรู้มากและขัดแย้งกับผลการศึกษาของ เนริสา ปานอุดมลักษณ์ (2546, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความรู้และทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้าต่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล พบว่า บุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้ามีความรู้ในระดับมาก

2. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพ

โรงพยาบาลอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากบุคลากรมีการปรับแนวคิดความเข้าใจที่ดีต่อการพัฒนาคุณภาพ มีความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวัชรีย์ เดชาธรรม (2544, บทคัดย่อ) เรื่อง ความรู้และทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลหัวหิน เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล พบว่า ทัศนคติต่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ที่ดีและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนริสา ปานอุดมลักษณ์ (2546, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความรู้และทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้าต่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล พบว่า บุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้ามีทัศนคติเกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลตากฟ้าอยู่ในระดับเห็นด้วย

3. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาวมีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพ

โรงพยาบาลอยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรเห็นผลลัพธ์ของการพัฒนาคุณภาพว่าเป็นความพึงพอใจทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นผู้รับบริการได้รับความสะดวกรวดเร็วถูกต้อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศุภกร โรจนินทร์ และคณะ (2544, บทคัดย่อ) เรื่อง HA กับคุณภาพชีวิตของชาวศิริราช ศึกษาข้อดีต่างๆของการทำ HA พบว่า ผู้บังคับบัญชาเห็นความสำคัญลดขั้นตอนการทำงานความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานดีขึ้นงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้รับบริการได้รับความสะดวกรวดเร็วถูกต้อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานมากขึ้นสวัสดิการดีขึ้นความมั่นคงในการทำงานดีขึ้นสอดคล้อง

กับผลการศึกษาของ อรวรรณ นกน้อย (2544, บทคัดย่อ) เรื่องการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล: ศึกษาเฉพาะกรณี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พบว่า บุคลากร คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มีส่วนร่วมของบุคลากรในการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับมาก

4. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาวมีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนา และการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวัชรีย์ เคารมอมร (2544, บทคัดย่อ) พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรวรรณ นกน้อย (2544, บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรคณะ แพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล ได้แก่ ระยะเวลาปฏิบัติงาน ประเภทบุคลากร สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้แก่ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและแผนกที่ทำงานไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของ นงนุช หลอมประโคน (2546, บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ตำแหน่งและประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนา และการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงาน และแผนกที่ทำงานไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

6. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีการปฏิบัติ ด้านการพัฒนา และการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงาน และแผนกที่ทำงานไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

7. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีประเภทงานต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและ

แผนกที่ทำงาน ไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

8. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีประเภทงานต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรื่องรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและแผนกที่ทำงาน ไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

9. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีประเภทงานต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรื่องรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและแผนกที่ทำงาน ไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

10. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีตำแหน่งงานต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นงนุช หลอมประโคน (2546, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ตำแหน่งและประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนริสา ปานอุดมลักษณ์ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา การได้รับการฝึกอบรมและตำแหน่งงานไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้าต่อการการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรื่องรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) ที่พบว่า อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและแผนกที่ทำงานไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

11. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีตำแหน่งงานต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นงนุช หลอมประโคน (2546, บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ตำแหน่งและประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนริสา ปานอุดมลักษณ์ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา การได้รับการฝึกอบรมและตำแหน่งงานไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้าต่อการการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรื่องรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและแผนกที่ทำงานไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

12. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีตำแหน่งงานต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นงนุช หลอมประโคน (2546, บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ตำแหน่งและประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนริสา ปานอุดมลักษณ์ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา การได้รับการฝึกอบรม และตำแหน่งงานไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรโรงพยาบาลตากฟ้าต่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า อายุ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงานและแผนกที่ทำงานไม่มีผลทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยแตกต่างกัน

13. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีกลุ่มวิชาชีพต่างกัน มีความรู้ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปานจิต รัตนศิลป์กัลยาณู (2549, บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลมีค่าค่านิยมวิถีปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ค่านิยมวิถีปฏิบัติที่มีค่าสูง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษาสูง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความมีน้ำใจเมตตาอารี พยาบาลมีระดับค่านิยมจุดหมายปลายทางโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พยาบาลมีการยอมรับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีความรู้เกี่ยวกับคำประกาศสิทธิผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

14. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีกลุ่มวิชาชีพต่างกัน มีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลแตกต่างกัน ชัดแย้งกับผลการศึกษาของ ปานจิต รัตนศิลป์กัลยาณู (2549, บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลมีค่าค่านิยมวิถีปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ค่านิยมวิถีปฏิบัติที่มีค่าสูง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษาสูง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความมีน้ำใจเมตตาอารี พยาบาลมีระดับค่านิยมจุดหมายปลายทางโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พยาบาลมีการยอมรับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ชัดแย้งกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีทัศนคติต่อคำประกาศสิทธิผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับดี

15. บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว มีกลุ่มวิชาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปานจิต รัตนศิลป์กัลยาณู (2549, บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลมีค่าค่านิยมวิถีปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ค่านิยมวิถีปฏิบัติที่มีค่าสูง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษาสูง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความมีน้ำใจเมตตาอารี พยาบาลมีระดับค่านิยมจุดหมายปลายทางโดยรวม

อยู่ในระดับปานกลาง พยาบาลมีการยอมรับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกษณี เรืองรัตนตรัย (2547, บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีการปฏิบัติตามคำประกาศสิทธิผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพ บริการของบุคลากรโรงพยาบาลชุมชน: กรณีศึกษาโรงพยาบาลสอยดาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี พบว่า บุคลากรโรงพยาบาลสอยดาว ส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับดีมากและมีการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลของบุคลากร โรงพยาบาลสอยดาว ตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประเภทงาน ตำแหน่งงาน และกลุ่มวิชาชีพ พบว่า บุคลากร โรงพยาบาลสอยดาว มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน จะมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน บุคลากร ที่มีประเภทงานต่างกันจะมีความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน บุคลากร ที่มีตำแหน่งงานต่างกันจะมีความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน และบุคลากรต่างกลุ่มวิชาชีพจะมีความรู้และการปฏิบัติ ด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรต่างกลุ่มวิชาชีพจะมีทัศนคติด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลแตกต่างกันจากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

เชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล
2. ควรวางแผนการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลเพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีความชัดเจนในการปฏิบัติ และกระตุ้นบุคลากรให้มีพฤติกรรมปฏิบัติที่ถูกต้องตามแนวทางการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล

เชิงปฏิบัติ

1. ควรจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับโดยเฉพาะกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี นักวิชาการและเจ้าพนักงานทั่วไป

2. ควรมีการอบรมและประเมินพฤติกรรมกรปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับทัศนคติของบุคลากร เพื่อการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
3. ควรวางแผนในการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลให้สอดคล้องกับการฝึกอบรมที่เหมาะสมและมีบุคลากรที่มีความสามารถในการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล

เชิงวิชาการ

1. ให้อุคลากรได้แสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล โดยอิสระเพื่อให้ทราบทัศนคติความเข้าใจการยอมรับของบุคลากรต่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล
2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อโรงพยาบาลสอยดาวด้านการพัฒนาและการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาส่วนขาดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล